

Aksel Pedersen (V), Inger Stilling Pedersen (KrF), Lena Pedersen (CD), Thorild Pedersen (CD), Ingomar Petersen (RV), K. Helveg Petersen (RV), Niels Helveg Petersen (RV), Grethe Philip (RV), Raunkjær (V), Rosing (Grønl.), Schlüter (KF), Jes Schmidt (CD), Palle Simonsen (KF), Skytte (RV), Stetter (KF), Stinus (RV), Hans Toft (KF), H. C. Toft (KF), Tønnesen (CD), Poul Westergaard (DR).

Stemmer ikke:

Johan Nielsen (S), Patursson (Færø.).

Fraværende:

Lars Emil Johansen (Grønl.), Søgaard (S).

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 40; 47 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 165) findes i tidenden sp. 8223, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1663).

Der var stillet 12 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af mindretallets ændringsforslag til udskrivningslovforslaget.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges med 88 stemmer mod 41; 48 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 134 stemmer mod 30; 13 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5-7

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af mindretallets ændringsforslag til udskrivningslovforslaget.

Ændringsforslag nr. 9-12

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 41; 48 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Grünbaum m. fl.].

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 110) findes i tidenden sp. 7714, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1655).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Knud Jespersen* (DKP), *Fuglsang* (DKP), *Kaj Hansen* (DKP), *Freddy Madsen* (DKP), *Ib Nørhønd* (DKP) og *Hanne Reintoft* (DKP):

Underændringsforslag til

ændringsforslag nr. 1 i skatte- og afgiftsudvalgets tillægsbetænkning.

I den under nr. 1 foreslåede nye § 28 affattes *stk. 1* således:

„*Stk. 1.* Hvor en skattepligtig person har foretaget skattemæssig afskrivning, henlæggelse til investeringsfond eller beløbsmæssigt har forøget sin nedskrivning på varelagre og varepartier indkøbt på bindende kontrakt i forhold til det foregående år og den skattepligtige indtægt derved bliver mindre end det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, ansættes den skattepligtige indkomst til privatforbruget ganget med to, jfr. dog *stk. 4.* Forhøjelsen af indkomsten skal dog ikke kunne overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.“

Bemærkninger.

Ændringsforslaget sigter alene mod en udvidelse af den skattepligtige indkomst i forhold til privatforbruget, så der bliver en rimelig plads til skatter. Hvis forbruget anerkendes som skattepligtig indkomst, vil der nemlig ikke blive plads til at betale skat. Derfor foreslås en forsigtig kurs på 200 af privatforbruget svarende til en marginalskat på 50.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Grünbaum (S):

Jeg skal nok lade være med i denne sene stund på en fredag aften at bruge tingets tid til en nøje gennemgang af det ændringsforslag, der nu foreligger, selv om det godt kunne fortjene det. Der er sket det, at det flertal, som ved anden behandling stod bag forslaget om begrænsning af afskrivningerne for at komme en del af de såkaldte nulindtægter til livs, grundigt har gennemgået den betænkning, som foreligger fra det af finansministeren nedsatte udvalg.

Formanden:

Der er stadig møde i salen. Jeg henstiller til medlemmerne, at de bevarer roen.

Grünbaum (S):

Vi var jo så venlige i sin tid at give tilsagn om at vente med tredjebehandlingen til denne septembersamling, skønt vi havde et klart flertal, der kunne have gennemført lovforslaget ved tredje behandling i juni måned, men vi har altså afventet betænkningen fra finansministerens udvalg. Vi har gennemgået betænkningen, og jeg kan sige, at vi på en række punkter har fulgt de henstillinger, som finansministerens 3 mands udvalg har givet os, bl. a. gennemførelsen af en 50.000 kr.s regel, som betyder en meget væsentlig lempelse af de eventuelle administrationsvanskeligheder, der kunne være ved forslaget, og dermed også en hensyntagen til de mange tusinder af mindre erhvervsdrivende, både i landbruget, inden for håndværk og inden for handel, som altså ikke vil komme ind under de regler, der gennemføres ved dette lovforslag. Det, vi har villet,

Formanden:

Der må være mere ro i salen.

Grünbaum (S):

Det, flertallet har villet, og det, vi også vil i dag, det er, at vi siger nej til, at man anvender afskrivningsreglerne på en sådan måde, at man kan bringe sin skattepligtige indtægt ned under det, der svarer til privatforbruget.

Vi vender os ikke hermed imod de afskrivningsregler, vi har, tværtimod. Jeg vil gerne understrege det skatteetiske synspunkt, som ligger bag ved dette forslag. Netop af hensyn til erhvervslivet, for at bevare de gode afskrivningsregler, vi har, er det simpelt hen nødvendigt, at et flertal i dette folketing nu siger, at vi skal have gode afskrivningsregler, men som jeg tidligere har sagt det: der skal også være en kant for, hvor langt ned man kan bringe den skattepligtige indtægt ved hjælp af disse afskrivningsregler.

Jeg er glad for, at der også i dag står et klart flertal bag gennemførelsen af det forslag om nulindkomsterne. Jeg har forstået

de bemærkninger, der er i betænkningen, således, at man fra venstres og konservative side ikke vil stemme direkte imod dette lovforslag, mens fremskridtspartiet, hr. Glistrup, vil stemme imod, hvad vi jo er adskillige der godt forstår, for her drejer det jo sig om at bekæmpe nulindtægterne.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder. Der kunne være grund til at fremhæve forskellige ting i forslaget, men som sagt, det er vel ikke det, man længes mest efter på dette tidspunkt. Jeg skal kun sige, at vi i flertallet har den opfattelse, at vi med de ændringsforslag, der nu er udarbejdet, har imødekommet alle rimelige hensyn, således at vi er sikre på, at denne lovgivning kan fungere, at den kan være effektiv, at den ikke vil skabe uoverskuelige administrationsvanskeligheder, og at den også tager et rimeligt hensyn til erhvervslivet. Ja, jeg vil gerne sige, jeg synes egentlig, at det lovforslag, der nu ligger, er så godt, at selv finansministeren burde kunne give tilslutning til det.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, at man i visse tilfælde skal beregne indkomstskatten efter et begreb, der hedder „det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug“, og det er jo noget, som man tror forekommer i alle tilfælde, for selvfølgelig opgør skattevæsenet da privatforbruget, når man skal foretage en kontrol til brug for selvangivelsen, men det virkelige forhold er det, at den præcise definition af ligningsmæssigt opgjort privatforbrug har vi aldrig før haft anvendelse for i dansk skattelovgivning. Det afgørende, når man skal kontrollere en selvangivelses sandsynlighed eller usandsynlighed, er alene spørgsmålet om, at man har tallene under kommando. Om man så kalder noget for privatforbrug, om man kalder noget for formuebevægelse, eller hvad man betegner det som, er i og for sig så inderlig ligegyldigt, bare man har en nogenlunde grov oversigt over det, og det er det, man hidtil har brugt privatforbruget til. Nu er det altså således, at man skal finde ud af et præcist privatforbrug på 40.000 kr., 80.000 kr., hvad man nu kan komme til, og så skal man i visse tilfælde betale indkomstskat ikke efter, hvad man har tjent, men efter dette privatforbrug.

Og de tilfælde, hvor man skal gøre det,

det er jo navnlig sådanne tilfælde, hvor man har folk, som er i vanskeligheder, fordi de har store afdragsforpligtelser o. lign., og som derfor er nødt til at foretage nedskrivninger på deres faste aktiver, således at de kan nå frem til, at skatten opgjort i de pågældende år ikke bliver særlig høj, og så er virkningen af afskrivningerne den, at man skal betale så meget mere i skat det følgende år eller man har betalt så meget mere i skat i tidligere år. Så når man skal beskattes efter det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, så er der ganske klart tale om, at man skal betale skat af noget, som ikke retteligt kan henføres til det pågældende års indtægt.

For dem, der har tilstrækkelig økonomisk styrke, spiller det naturligvis ikke nogen som helst rolle, om det ligger på det ene eller andet tidspunkt. Dér, hvor det virkelig spiller en rolle, det er, når man har at gøre med folk, som er ude i økonomiske vanskeligheder, folk, der er ved at oparbejde en virksomhed, og som derfor i allerhøjeste grad har brug for likviditet; de skal så ud i dette chancespil om, hvordan man vil opgøre dette nye begreb, privatforbruget, og det kan lyde så bestikkende, at man bare henviser til dette privatforbrug, men der er jo tusindvis af tvivlstilfælde. Er det privatforbrug, hvad man har tabt på et lån til en god ven? Er det privatforbrug, hvad man har forstrakt sine børn med, der eventuelt læser? Er det privatforbrug, hvad man har været ude for, når man har købt møbler el. lign. et år, måske efter en brandskade, måske fordi man lige er blevet gift, eller hvad der kan være tale om? Vi kommer ud i meget usikre forhold, og situationen er da også den, at et sagkyndigt udvalg nedsat af finansministeren har arbejdet hele sommeren og er kommet til det resultat, for at sige det på jævnt dansk, at det er en aldeles håbløs idé, som socialdemokratiet her har fået med hensyn til, at man vil finde ud af at bruge dette begreb som grundlag for at udskrive en ny skat.

Og så har man endda gjort det så genialt, at hvis man nu kommer frem til at sige, at mandens privatforbrug f. eks. er 54.000-55.000 kr., ja, så skal han ingen skat betale, men kommer man til, at privatforbruget er 100 kr. mere, 55.100 kr. eller på det lag, så skal han pludselig betale en skat på 30.000 kr. Det er et forslag, der i alle ender og kan-

[Glistrup.]

ter vil virke, når det kommer ud i det praktiske liv, ganske og aldeles urimeligt.

Fremskridtspartiet er ganske klart imod skatteforhøjelser, ganske klart imod indførelsen af nye skatter. Det kan derfor ikke være rigtigt, at man, fordi man måske finder en vis propagandaeffekt i, at socialdemokratiet drager rundt med dette forslag, skal stemme for eller undlade at stemme i en situation som den foreliggende. Det eneste rigtige må være, at når man præsenteres for noget, der simpelt hen ikke er praktiskbælt, ikke kan fungere i det praktiske liv og dér, hvor det skal anvendes, kommer til at ramme aldeles vilkårligt og først og fremmest kommer til at ramme folk, der er i nød, så bør man sige: vi vil ikke have noget som helst med det at gøre. Vi stemmer imod det i alle dets afskygninger, i alt dets væsen.

Jeg anbefaler, at man tager dette faste og klare standpunkt, der er det eneste, som kan forsvares ud fra en saglig synsvinkel.

Jens Foged (V):

Det foreliggende forslag har jo haft en fortid på en sådan måde, at der har været nedsat et specielt udvalg til at finde frem til nogle muligheder for at opbygge et forslag, der kunne ramme de såkaldte nulindkomster. Dette udvalg har ikke fundet frem til nogen enig konklusion, og alligevel foreslår det ærede medlem hr. Grünbaum nu lovforslaget bragt frem til afgørelse i folketinget, en afgørelse, som det ærede medlem ikke tog initiativ til i sin tid, da han var finansminister.

Jeg vil dog gerne tilføje, at finansministeren har tidligere givet udtryk for, at han ville overveje, hvilke muligheder der er for at bringe dette forslag frem på en sådan måde, at det også er til at administrere.

I konsekvens af de vanskeligheder, som har vist sig både ved opbygningen af lovforslaget og ved vurderingen af, hvor let eller hvor vanskeligt det er at administrere, finder vi egentlig ikke, at forslaget er så færdigbearbejdet, at det bør vedtages på nuværende tidspunkt; vi vil derfor undlade at stemme over ændringsforslagene, vi vil stemme imod det underændringsforslag, som er stillet fra kommunistisk side, og vi vil ved den endelige afstemning også undlade at stemme.

Vi hæfter os ved, at finansministeren har givet udtryk for, at han vil undersøge det nøje. Vi hæfter os også ved, at der er tid til disse undersøgelser, al den stund forslagsstillerne jo lader loven træde i kraft for indkomståret 1975; det vil altså sige, at første gang det egentlig skal bruges, er ved slutopgørelsen i januar måned 1976; der kunne altså have været rigelig mulighed og lejlighed til, at vi fik lidt længere tid til at betragte det.

Så har lovforslaget én skavank, som vil ramme ungdommen og de nyetablerede i særdeleshed: det bliver på grund af sin opbygning tilbagevirkende. Vi bør ikke, når borgerne har etableret sig under visse lovgivningsregler, lave disse om, og tidligere ved jeg at også socialdemokratiet sagde, at når de havde etableret sig under visse afskrivningsregler, så skulle disse afskrivningsregler have lov til at blive ført til vejs ende på den måde og under de vilkår, hvorunder de var vedtaget i sin tid og vedkommende begyndte at benytte dem.

Der kan f. eks. være tale om unge nyetablerede, der har begyndt en virksomhed i tillid til, at de i nogle år måske nok kunne sidde med en lille smule gunstigere beskatningsforhold, og under disse forhold ville det være muligt at køre deres virksomhed. Jeg kender ikke så få virksomhedsledere, der i tillid til dette har oparbejdet en virksomhed, en virksomhed, der har givet mulighed for mange arbejdspladser, hvad vi i dag må være taknemlige for at de har gjort. Nogle af disse virksomhedsledere har benyttet afskrivningsreglerne, efter nogles opfattelse lidt for rigeligt, men afskrivningsreglerne er, som de altid har været og også sagt af socialdemokratiet, kun noget henholdende. Afskrivningsregler er noget, man har for at kunne indføre det i en skattelovgivning på et tidspunkt, hvor det passer for virksomhedens drift. Til sin tid skal samfundet nok få fat i det egentlige skatteudbytte, som det også skal have her. Den gældende kapitalvindingssskat, selv den, finansministeren har foreslået, tager højde for, at kapitalvindingskatten i sidste fase vil tage disse ting ind.

Vi er derfor ikke ubetingede tilhængere af lovforslaget, men vi er ubetinget tilhængere af, at misbrug nøje kontrolleres. Men samtidigt er vi indfortsæt med, at administratio-

[Jens Føged.]

nen af det er så vanskelig, at det eventuelt ikke kan betale sig for samfundet, og det ærede medlem hr. Grünbaum sagde også, at det var mere af skatteetiske grunde, man vedtog det, end det var af reelle grunde. Vi mener, det er en udvidelse af administrationen, en udvidelse, som skal gøres så enkel som muligt, hvis vi skal have den. Foreløbig vil vi overveje, om det kan laves anderledes, og vente på, om finansministeren vil fremsætte et lovforslag i den kommende samling; indtil da undlader vi at stemme.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal forsøge at gøre det meget kort. Jeg skal understrege, at når jeg har været med til at foreslå ændringer og har været med til at støtte lovforslaget, så er det, fordi jeg finder det helt utilstedeligt, at der er medborgere, der søger at unddrage sig deres del af de fælles udgifter; det er derfor helt korrekt, når det i bemærkningerne til ændringsforslagene er understreget, at dette er fremsat ikke mindst af skatteetiske grunde. Det må understreges, at det er noget utilbørligt, at et menneske forsøger at undlade at betale sin del af de fælles udgifter.

Jeg har kun en enkelt bemærkning ud over dette, og det er den, at det er et vanskeligt område at begive sig ind på. Bliver vi ved med at sige, at tiden ikke er inde til at begynde, så kommer vi aldrig i gang. Det er derfor, det er understreget ved et af ændringsforslagene, at det er en forsøgslovgivning. Vi håber, at den fører til, at vi får fat på nogle af nulindkomsterne, men loven skal revideres, så snart den har virket i 2 år, for at vi kan lære, hvordan vi skal få fat i disse mennesker, der unddrager sig deres pligt.

Må jeg så sige, at den megen bekymring for nyetablerede deler jeg ikke. Jeg gør opmærksom på, at lovforslaget nu er udformet på en sådan måde, at der er tale om nulindkomster, der har et privatforbrug, der svarer til en indkomst et eller andet sted mellem 100.000 kr. og 125.000 kr. Det er nu ikke de unge, der bliver klemt af det. For nok har der været indkomstinflation, men ikke sådan, at unge nyetablerede kan regne med den indkomst, når de starter.

Hagen Hagensen (KF):

Lovforslaget er blevet væsentlig bedre, end det oprindeligt var. Forslagsstillerne har taget ved lære af det sagkyndige udvalg, der har været nedsat, og på en lang række punkter må det siges at forslaget er blevet væsentlig bedre. Imidlertid omfatter det jo kun, hvad der fremgår af afskrivninger o. lign., der kan bringe til nulindkomster, og det synes vi i grunden ikke er nok. Vi vil virke for — det har vi sagt tidligere; medlemmer af min gruppe har selv rejst spørgsmålet om nulindkomster for år tilbage — vi vil virke fortsat for, at man skulle kunne finde frem til en mere bred løsning af disse spørgsmål, som det må erkendes er vanskelige at løse. Og vi finder egentlig, at skatteetiske hensyn ikke er nok til at bære den sikkert ganske betragtelige yderligere administration, der vil følge af loven, og hvor jeg frygter, måske også i den egenskab, jeg har ved at have med skatterådsarbejde at gøre, at en virkelig gennemførelse til punkt og prikke af indholdet af lovforslaget kan komme til at gå ud over den almindelige skatteligning.

Ud fra dette og det, vi har nævnt i betænkningen, vil jeg næst efter at anerkende, hvad jeg *har* gjort, at forslaget er blevet bedre, sige, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse, og at det samme gælder for ændringsforslagene vedkommende, dog at vi vil stemme imod det af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag.

Børge Johansen (CD):

Siden anden behandling er dette forslag undergået en række væsentlige ændringer. Det er ændringer, som hidrører fra den tremandsudvalgsbetænkning, som er afgivet af udvalget, nedsat af finansministeren, og efter disse ændringer er det oprindelige forslag modificeret i en sådan grad, at det overvejende flertal i min gruppe kan tilslutte sig. Ændringerne følger i vid udstrækning de råd og den vejledning, der er givet i tremandsudvalgets betænkning. Vi finder anledning til ved denne lejlighed at takke hr. Grünbaum for den smidighed og den velvilje, han har vist under de drøftelser mellem anden og tredje behandling, der har muliggjort, at et flertal har kunnet bakke dette forslag op.

Ømann (SF):

Jeg skal stadig væk anbefale forslaget, selv om det har undergået nogle forringelser under de forhandlinger, som er foregået. Jeg ser værdien ikke så meget i det provenu, som forslaget vil indbringe, for det løser jo ikke spørgsmålet om nulindkomsterne, og det tilsigter heller ikke at løse dem totalt, men det løser en del af problemet. Jeg ser værdien i forslaget deri, at det koncentrerer opmærksomheden hos ligningsmyndighederne om privatforbruget; det er et begreb, man er vant til at arbejde med; der er ikke noget nyt i dette. Men dette, at man koncentrerer opmærksomheden yderligere om det i en række sager, tror jeg gavner kontrollen med ligningen og ligningseffektiviteten.

Jeg skal tilføje, at jeg er betænkelig ved det kommunistiske ændringsforslag, som nok vil have nogle hårde konsekvenser for visse mindre erhvervsdrivende; det er jeg nødsaget til at anbefale at stemme imod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er nogle partier, der har prøvet at komme de, som vi synes, uanstændige nulindkomster til livs. Vi skal da selv være de første til at indrømme, at det er ganske svært at finde en måde, hvorpå man kan komme disse nulindkomster til livs, uden at vi derved hindrer de nødvendige investeringer i erhvervslivet; disse investeringer, nyttige investeringer, ønsker vi selvfølgelig ikke at komme til at røre ved.

Jeg må sige, at hr. Grünbaum fra socialdemokratiet, som har udformet hovedlinjen i forslaget, over for os andre har vist en velvilje til at ændre forslaget, så vi kunne godtage det. Der har været en fleksibilitet i hele arbejdet, som har gjort, at det har været muligt at komme frem til det nuværende forslag.

Jeg mener også, at vi i fællesskab har prøvet på at tage et vidstrakt hensyn til den betænkning, som det af finansministeren i sin tid nedsatte udvalg barslede med for ca. 3 uger siden.

Men vi skal også indrømme, at forslaget

her løser ikke alle problemer med hensyn til nulindkomster; men vi har heller ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at vi kan løse alle problemer på én gang; vi har blot ønsket, at der skulle tages hul på dette spørgsmål. For først i det øjeblik man tager det op og tager det som en udfordring, en opgave, som skal løses, har man mulighed for at løse det og gennemføre disse ændringer, som vil være nødvendige i fremtiden for at få en mere fuldkommen lovgivning på dette område.

Lad mig sige, at loven som sådan ikke bliver noget endeligt, det bliver noget, som skal omformes, videreformuleres i fremtiden; ændringsforslag må fremsættes til forslaget, men det er altså et skridt på vejen.

Jeg synes, at midt i den negative holdning, som vi har set blomstre op imod dette ting, står der dog her pludselig noget positivt. Når vi ser på dagen i dag, må vi sige, at for lidt siden fik vi trods alt vedtaget to lovforslag med kniberi, men med et andet flertal end det, der om lidt vil vedtage nævnte lovforslag. Det, der i morges sådan set syntes som skumring, synes jeg derfor i øjeblikket at kunne tyde som gry. Mon der dog ikke nu skulle være rige muligheder for samarbejde i dette ting? Jeg synes, at dagen også med det sidste her viser, at der trods alt er mulighed for at samarbejde over forskellige partier i dette ting.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til vedtagelse.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har megen synpati for det forslag, der her foreligger, hvis sigte er at komme nulindkomsterne til livs. Vi tror selvfølgelig ikke, at dette vil revolutionere vores skattelovgivning, der skal helt andre og mere omfattende metoder til.

Det er jo sådan, at f. eks. i 1975 kan man regne med, at der bliver 20 mia kr. i forskellige ligningsmæssige fradrag foruden personfradragene. De 20 mia kr. i ligningsmæssige fradrag er jo meget ulige fordelt på skatteyderne og fordelt på en meget uretfærdig

[Kaj Hansen.]

måde, således at det er de store indtægter, der har de store fradrag, og de små indtægter, som har de små fradrag eller næsten ingen. For at ændre det skal jeg på dette sene tidspunkt nøjes med at henvise til de forslag, kommunisterne har stillet om en virkelig skatterreform, kontrollov og meget andet i denne forbindelse.

Vi kan tiltræde de ændringer, som foreligger, dog med undtagelse af § 28, stk. 1, idet jeg må henvise til, at vi her har stillet et underændringsforslag; det drejer sig om, hvad den skattepligtige indtægt skal sættes til. Vi finder ikke, at det er nok, hvis man har bragt sig ned på nulgrænsen, at den skattepligtige indtægt så sættes til privatforbruget. For hvis man kun sætter den til privatforbruget, så bliver der jo i virkeligheden ikke noget at betale skat af i mange tilfælde; derfor siger vi i vores underændringsforslag, at det skal være privatforbruget 2 gange, som skal ansættes som den skattepligtige indtægt, for ellers får man ikke muligheder for at beskatte de indtægter, der her er tale om.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Flygaard (DR):

På dette sene tidspunkt skal jeg gøre det ganske kort ved at meddele, at vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af flertallet, medens vi vil stemme imod det underændringsforslag, der er stillet af hr. Knud Jespersen m. fl.

Gudme (RV):

Fru Dagmar Andreasen og jeg udgør et mindretal inden for den radikale gruppe, der ikke tror på denne lov. Hvorfor, skal jeg begrunde, når vi kommer til den næste fase i forhandlingen, nemlig spørgsmålet om afstemningen om selve loven.

Men når det drejer sig om de ændringsforslag, som nu er fremsat, så finder vi grund til at anerkende, at hr. Grünbaum har haft megen bøjelighed, når det drejede sig om at ændre i det lovforslag, som han oprindeligt selv fremsatte, og som efter vor mening ikke er godt.

De ændringsforslag, som hr. Grünbaum nu har fremsat til sit eget lovforslag, medvirker til at gøre det mere brugeligt, mere anvend-

deligt, uden at det af den grund bliver virkelig anvendeligt.

Konsekvensen af disse betragtninger er, at fru Dagmar Andreasen og jeg vil stemme for ændringsforslagene, men senere ikke vil kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg beklager, at jeg måske ikke kan udvise den velvilje over for lovforslaget og ændringsforslagene, som forslagsstilleren kunne have ønsket. Jeg erkender, at disse ændringer naturligvis er en fordel i forhold til det oprindelige forslag, men vitale og centrale problemer i hele problematikken er jo overhovedet ikke løst med de ændringsforslag, der er stillet.

Det er nok rigtigt at sige, at spørgsmålet om privatforbruget, det ligningsmæssige privatforbrug, har udvalget og forslagsstilleren ikke taget stilling til, men har sat et ændringsforslag ind, hvori der står, at finansministeren skal fastsætte regler for privatforbrugets opgørelse.

Siden vi sidst drøftede det, har jo det ekspertudvalg, der blev nedsat i forsommeren, afgivet en betænkning, og denne betænkning viser med tydelighed, at de bemærkninger, som jeg kom med både ved første behandling og ved anden behandling, var rigtige. Og de er stadig væk rigtige.

Det er ikke rigtigt, når udvalget fastslår, at ved de ændringer, man nu gennemfører, vil administrationen blive meget lille. Jeg tror at måtte fastslå, at administrationen stadig væk vil blive meget omfattende, fordi man jo over for alle skatteydere, som bruger afskrivningsregler, skal undersøge, hvad deres privatforbrug i virkeligheden omfatter. Det er også givet, at hvis man skal lave disse opgørelser, vil det medføre øgede krav til de regnskabsmæssige opstillinger, og det vil medføre øgede krav til ligningsmyndighederne og beslægtede en hel del af den arbejdskraft, der i forvejen måske ikke er for meget til rådighed af, når man skal gennemgå selvangivelserne.

Jeg forstår godt det, der er baggrunden; det er vi ikke uenige om. Jeg beklager bare, at man har haft så travlt med, at dette forslag nu endelig skulle gennemføres i denne ekstraordinære samling, når man alligevel har udskudt virkningerne et år. Det havde

[Finansministeren.]

af hensyn til sagligheden været rimeligt, at man nu havde givet sig tid til at overveje på baggrund af de undersøgelser, der har fundet sted, om ikke det ville være muligt at fremsætte et forslag, der var mere rimeligt og mere hensigtsmæssigt. Der vil være adskillige af dem, der omfattes af forslaget, der vil blive beskattet af en indtægt, de har haft én gang. Der er vel også grund til at nævne, at hele nulindtægtsproblemet jo overhovedet ikke løses med denne lovgivning. Hvis jeg husker ret fra betænkningen, så ligger der en undersøgelse, der viser, at det er kun en brøkdel af dem, der har indtægter under privatforbruget eller nulindtægter, om man vil bruge det udtryk, som rammes, og som har afskrivningsregler.

Der er altså ikke hermed skabt baggrund for en løsning af det faktiske problem . . .

Formanden:

Mere ro, specielt i sidegangen.

Finansministeren (Anders Andersen):

Ja, det tyder på, at der ikke er megen interesse for forslaget, så af den grund kunne man i og for sig godt tage det tilbage. Jeg ville i alle tilfælde hilse det med tilfredshed, hvis det fandt sted, for så var der da i hvert fald tid til at foretage en fornuftig og saglig overvejelse af det. Jeg beklager i og for sig, at man her på trods af sagkundskaben gennemfører et lovforslag alene på baggrund af den agitation, der har været ført. Det er i og for sig ikke rimeligt for folketingets arbejde. Det er heller ikke rimeligt for den administration, som skal administrere de love, der gennemføres.

Jeg kunne naturligvis have haft lyst til at sige mange ting i den forbindelse, men jeg har på fornemmelsen, at som dagen er forløbet og debatterne har været, så er interessen for at høre en masse argumenter om dette spørgsmål vel stærkt aftagende.

Jeg vil henstille, at man stemmer imod det kommunistiske ændringsforslag, og med hensyn til de ændringsforslag, som flertallet har stillet, og som er en forbedring, vil vi undlade at stemme, ligesom vi vil undlade at stemme ved lovforslagets endelige vedtagelse. Der ligger altså ikke heri en total afvisning af problemet, men der ligger en afvisning af et forslag, der ikke er færdiggjort,

og som ganske afgørende nødvendigvis må tages op også i det kommende folketingsår.

Grünbaum (S):

Finansministeren sagde, at dette forslag her til tredjebehandlingen var blevet udarbejdet på trods af sagkundskaben. Det kan der være noget om, for det udvalg af tre nul-vismænd, som har lavet dette, jeg vil ikke sige bestilte arbejde, men noget i den retning, blev jo, efter at finansministeren i månedsvi ikke selv havde interesseret sig for det forslag, der lå i folketinget, nedsat i sidste øjeblik, fordi man ville forhindre dette her i at blive gennemført. Men vi var alligevel så venlige — det er vi næsten altid — at vi sagde: ja men all right, så venter vi på den betænkning, der kommer fra udvalget, og det har vi gjort, og vi har taget vidtgående hensyn til den. Men der er en ting, jeg gerne vil have sagt her tydeligt og klart, nemlig at vi har sagkundskaben, for at sagkundskaben kan give os de midler i hænde, som vi skal have, når lovgivningsmagten, dvs. folketinget, ønsker, at der skal gennemføres visse principper i vor lovgivning, og det er det, befolkningen ønsker, og det er det, der er givet udtryk for her. Man ønsker ikke længere, at visse gunstige regler, visse begunstigelser i vores skattelovgivning, skal kunne misbruges. Vi vil gerne være med til at støtte det produktive, det dygtige erhvervsliv, det har jeg talt om mange gange og vil fortsat gøre det, men vi vil altså ikke fortsat være med til, at folk kan bruge vores gunstige skatteregler til at bringe deres indkomster ned i nærheden af nul og ned under privatforbruget; derfor har vi sagt, at vi ikke vil tillade afskrivninger, der bringer indtægten ned under privatforbruget. Det er klart, at det er ikke nogen let opgave at løse, det ved vi godt, men der ligger nemlig en god tanke i det.

Det er jo befolkningen, der har ret, når den siger til os herinde i folketinget, at det kan ikke være rimeligt, at f. eks. en hr. Lönborg i fjernsynet, ligesom hr. Glistrup gjorde det for sit vedkommende i sin tid, kan fortælle den undrende befolkning om, hvordan han kan bringe sin indtægt ned på nul på grund af store skibsafskrivninger. Så er det helt rimeligt, at befolkningen reagerer, og så er det også rimeligt, at vi herinde i folketinget siger til eksperterne: ja men så må vi

[Grünbaum.]

have lavet de regler. Det har man altså ikke gjort, da forslaget lå i folketinget, men vi har da ikke vendt os stærkt mod finansministeren, vi har taget venligt imod hans udvalg og hans betænkning, og vi har også rettet os efter, hvad dette udvalg sagde. Så jeg havde altså håbet på, at finansministeren i dag ville sige: man har virkelig rettet sig efter det udvalg, jeg nedsatte, det er jeg glad for, og så vil jeg være med til som finansminister, når jeg skal udarbejde de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget, at hjælpe med til, at dette forslag virkelig kan komme til at give den virkning, som er tiltænkt det.

Det var det, finansministeren skulle have sagt — og ikke bare være kommet med nogle sure bemærkninger heroppefra. Der er kommet sure bemærkninger fra finansministeren og fra hr. Glistrup, men der er et stort flertal i dette folketing, som går ind for den tanke, der ligger i det, og for det forslag, der nu skal til afstemning.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg beklager i og for sig den tone, som hr. Grünbaum bruger; hvis han mener, jeg er kommet med nogle sure bemærkninger, så er det altså sure bemærkninger, hver gang jeg vil forsøge at fremsætte en saglig vurdering af det, der foreligger. Jeg kunne godt have lyst til så at spørge: hvorfor har hr. Grünbaum ventet så længe med at komme med et sådant forslag? Allerede i 1971 var det på tale, og der kom ingen forslag frem fra hr. Grünbaum. Var det, fordi man ikke kunne nå det? Var det, fordi man ikke havde den tilstrækkelige sagkundskab, eller hvorfor? Jeg har ikke arbejdet med disse ting så forfærdelig længe; det er ikke selve problematikken, vi er uenige om; jeg er parat til, at også disse problemer skal løses, men jeg vil gerne sige til hr. Grünbaum, at jeg er ikke parat til at løse dem på en sådan måde, at man hurtigt vil opdage, at dette er lidt i retning af, hvad jeg vil kalde et makværk af et lovforslag.

Hvorfor kan vi ikke få tid til at lave det fornuftigt? Hvorfor kan vi ikke få tid til at lave det, så det kan administreres, hvorfor skal det absolut gennemtvinges nu i denne sene aften, når man alligevel har udskudt loven et helt år? Ja, jeg spørger bare.

Hvad ligger der bagved? Er det en saglig baggrund, eller er det bare, fordi man skal gennemtvinge en lov, som man ikke kunne lave, dengang man selv var finansminister?

(Kort bemærkning).

Grünbaum (S):

Jeg synes, det er meget beklageligt, at den nuværende finansminister, hver gang vi har nogle forslag, der er kommet frem, efter at vi er trådt fra, spørger os: hvorfor gjorde I det ikke, mens I var der?

Nu har vi jo ikke haft så megen tid, som befolkningen tror, det er rigtigt nok; jeg er tit ude for, at man siger: ja, du har jo været finansminister i en menneskealder, 10 år eller sådan noget. Nej, det har jeg desværre ikke, det var kun 1 år i 1966-67 og så 2 år, så der har ikke været så megen tid. Men det er jo heller ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er at få dette her til at virke, og nu er forslaget jo lagt på bordet, nu er der jo kommet et forslag, i øvrigt efter min mening et, jeg vil ikke sige fortræffeligt forslag, lad os nu se, hvordan det kommer til at virke, men et forslag, der er udarbejdet sammen med skattefolk, sammen med nogle af vort lands bedste skattefolk, det kan jeg dog sige. Så jeg tror, at det kan virke, og nu er det op til finansministeriet med dets dygtige embedsmænd at gennemføre den bekendtgørelse, der skal tilrettelægge opgørelsen af privatforbruget, sådan at det bliver ensartet for hele landet; det er jo noget, man har i forvejen, det er jo ikke noget nyt, vi kommer med. Det privatforbrug er jo noget, skattemyndighederne i alle kommuner i dette land arbejder med hver eneste dag. Vi tror, det kan gøres, og vi kan også sige til finansministeren, at det skal gøres. Når denne lov bliver vedtaget, går vi ud fra, at finansministeren sørger for, at det bliver ført ud i livet, som folketinget nu vedtager.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen af *Knud Jespersen m. fl.* (se sp. 8537) *forkastedes* med 164 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 1-3 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Gudmø (RV):

Ja, vi befinder os jo for øjeblikket i en sådan nattetide, at jeg tror, argumenternes tid er forbi og tilbøjeligheden til at høre på, hvad andre siger, heller ikke er stor. Derfor skal jeg nøjes med ganske kort at fastslå, som jeg bebudede før, at fru Dagmar Andreasen og jeg udgør inden for det radikale venstre et mindretal, der ikke tror på dette lovforslag. Argumenterne lader vi ligge, for andre har sådan set gengivet dem tidligere.

Vi synes ikke, at man med dette lovforslag rammer dem, der skulle rammes. Vi er enige i sigtet, men vi tror ikke, at loven er i stand til at ramme det, til at nå det, som er sigtet; derfor burde egentlig den naturlige konsekvens være den, at vi stemte imod lovforslaget. Men nu har finansministeren jo givet udtryk for, at den betænkning, der kom her for en måneds tid siden, alligevel giver ham sådan grund til overvejelse, at han regner med, at man måske engang i løbet af den kommende samling kan lovgive på dette grundlag og lovgive fornuftigt på dette grundlag, og det tror vi ikke er det, der sker for øjeblikket. Og så er vi tilbøjelige til at sige ligesom finansministerens parti og som det konservative folkeparti: lad os så vente, til vi kommer hen til den næste samling og se, om der kan gennemføres en fornuftig lov efter disse retningslinjer, som til dels er angivet i den betænkning, vi fik i sommer. Men det, der for øjeblikket foreligger, er ikke tilstrækkeligt til, at vi kan gå ind for det, og derfor bliver for fru Dagmar Andreasen og mig konsekvensen den, at vi undlader at stemme om lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 103 stemmer mod 28; 42 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandlings af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 190) findes i tidenden sp. 8191, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 1681).

Der var stillet 28 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af finansministeren:

Til § 1.

1) Ændringsforslag nr. 9 i betænkningen af 18. september 1974 tages tilbage, og i stedet stilles følgende ændringsforslag:

„0) Det under nr. 4 foreslåede § 7, stk. 4, affattes således:

„Under samme betingelser som angivet i kildeskattelovens § 37, stk. 5, nedsættes den beregnede sømandsskat under anvendelse af et personfradrag, hvis grundbeløb er 1.700 kr. månedlig. Grundbeløbet reguleres og afrundes som anført i stk. 3, 2. og 3. pkt.“

2) Ændringsforslag nr. 20 i betænkningen af 18. september 1974 tages tilbage, og i stedet stilles følgende ændringsforslag:

„00) Nr. 8 udgår.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 2.

Ændringerne er redaktionelle. Efter ændringsforslaget skal det foreslåede stk. 3 til § 14 udgå. § 14, stk. 2, i den gældende sømandsskattelev, som opretholdes uændret, rummer nemlig også de særlige situationer, der er beskrevet i stk. 3 til § 14.